

Tisztelt II. ker. Idősegyi Tanács!

Reggel, amikor arra ébredtek, hogy a korona-vírus miatt korábban még mindig nem séített meg, esztelenül szenvedtek. Mégis el kell fogadnom, hogy ilyen körülmények között is, 87 évesen és leégően, valahogy élnem kell. Mivel csar jövőkérrel tudok a korábban szántóval, új napirendet kell csinálni. Megesősen a telefonos és ettől már jobban vagyok. A kibarlás nagyon fontos! Példáik sosa bizonyítja, hogy bízni kell, és nem feladni, mert aki fél, azt bárki legyőzheti. Imádkozom, reménykedem. Olyan vagyok, mint a mesebeli szegény leány, aki a kibarlásával elnyeste a főnyereményt, a királylány kezét. Az élet szépségeit nagyon sokan felismernek, és en is egyre jobban tudom, hogy sok olyan ember van a világon, ami valószínűs esoda. Örülök, hogy mindenféle apróságokra. Mindennek vége lesz egyszer, ennek a szörnyű világjárvaunak is.